

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 27 października 2020 r.

DIH-2.709.58.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 169/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 30 lipca 2020 r., złożonego przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę Lecha Iglika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą LECH IGLIK PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO – HANDLOWE w Kaliszu – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 lipca 2020 r. (sygnatura D/KA.NR.8361.31.2020, wymierzającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 11 000 zł w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 11 sierpnia 2020 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 17 lutego 2020 r. w składzie opału w miejscowości (...), należącym do Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o wielkości 10 ton - składowanej w postaci pryzmy - próbki węgla kamiennego ekogroszek „Karlik”, tj. próbkę paliwa stałego nr 0148/20/4750 o wadze 33,02 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4734/20/4750 o wadze 32,45 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.31.2020. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek „Karlik” Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0148/20/4750 i próbkę kontrolną nr 4734/20/4750 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 48/22/2020 z 17 lutego 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr FM/48/22/2020 z 26 lutego 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 17 lutego 2020 r. węgiel kamienny ekogroszek „Karlik” (o nr próbki 0148/20/4750) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r.) z uwagi na wartości następujących parametrów:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 4,99%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 4,82%;
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,5%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,6%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0148/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 17 lutego 2020 r., o nr 4734/20/4750 zostało

przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4734/20/4750 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań nr FM/48/22A/2020 z 9 marca 2020 r.) z uwagi na wartości następujących parametrów:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,07%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 4,82%;
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,3%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,6%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekogroszek „Karlik” jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości paliwa stałego nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r.

Pismem z 16 czerwca 2020 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do przesłania dokumentów dotyczących wielkości obrotu z prowadzonej działalności lub wielkości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r.

Przy piśmie z 3 lipca 2020 r. Strona wskazała wielkość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r.

Decyzją z 16 lipca 2020 r. (sygnatura D/KA.NR.8361.31.2020), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 11 000 zł w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Przedsiębiorca – działając za pośrednictwem pełnomocnika - pismem z 30 lipca 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniósł o jej uchylenie w całości oraz orzeczenie co do istoty

sprawy na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. W ocenie Strony, zaskarżona decyzja narusza przepisy art. 7, art. 77, art. 107 § 3 oraz art. 189 f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 20 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych dotyczących przesłania oryginału lub urzędowo poświadczonego odpisu pełnomocnictwa.

Przy piśmie z 24 sierpnia 2020 r. Strona przesłała egzemplarz pełnomocnictwa. Z jego treści wynikało, iż pełnomocnik jest upoważniony do reprezentowania Strony jedynie przed organami skarbowymi i Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

Pismem z 15 września 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych dotyczących przesłania oryginału lub urzędowo poświadczonego odpisu pełnomocnictwa.

Przy piśmie z 22 września 2020 r. Strona przesłała egzemplarz pełnomocnictwa.

Postanowieniem z 28 września 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 28 października 2020 r. Ponadto zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz

zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu wskazuje w świadectwie jakości wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 17 lutego 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż w trakcie kontroli przeprowadzonej 17 lutego 2020 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o wielkości 10 ton - składowanej w postaci przyzmy - próbki węgla kamiennego ekogroszek „Karlik”, tj. próbkę paliwa stałego nr 0148/20/4750 o wadze 33,02 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4734/20/4750 o wadze 32,45 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.31.2020. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek „Karlik” Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0148/20/4750 i próbkę kontrolną nr 4734/20/4750 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 48/22/2020 z 17 lutego 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr FM/48/22/2020 z 26 lutego 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 17 lutego 2020 r. węgiel kamienny ekogroszek „Karlik” (o nr próbki 0148/20/4750) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r.) z uwagi na wartości następujących parametrów:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 4,99%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 4,82%;
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,5%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,6%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0148/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 17 lutego 2020 r., o nr 4734/20/4750 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4734/20/4750 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę

świadczenie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań nr FM/48/22A/2020 z 9 marca 2020 r.) z uwagi na wartości następujących parametrów:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,07%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 4,82%;
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 8,3%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,6%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekogroszek „Karlik” jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości paliwa stałego nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości. Tym samym wydane przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej.

Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika że działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189 f Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieuzasadnione niezastosowanie odstąpienia od obciążenia Strony karą pieniężną, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Za znikomą nie można bowiem uznać różnicę w wysokości 7,7% punktów procentowych, pomiędzy zawartością wilgoci całkowitej stwierdzoną w toku badań, która wynosiła 8,3%, a zadeklarowaną przez Stronę w świadectwie jakości, wynoszącą 0,6%. Nie bez znaczenie jest również fakt, iż parametr zawartość wilgoci całkowitej jest jednym z dwóch kluczowych parametrów, przesądzających o wartości opałowej paliwa stałego. W praktyce oznacza to, że omawiany parametr ma decydujący wpływ na to, czy np. dany dom będzie dobrze ogrzewany. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego,

w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje fakt, że próbki węgla kamiennego spełniały wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu. Wszczęcie postępowania administracyjnego nastąpiło w tym przypadku nie ze względu na spełnianie wymagań wynikających z rozporządzenia - co byłoby działaniem nonsensownym, lecz ze względu na niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego. W toku postępowania w ocenie organu I instancji poddana zatem została rozbieżność pomiędzy wartościami parametrów wskazanymi przez Stronę w świadectwie jakości, a wartościami tych parametrów wynikającymi z przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje faktu, iż Przedsiębiorca nie ma obowiązku badania każdej partii zakupionego węgla, przed wprowadzaniem go do obrotu. Podobnie nie kwestionuje również faktu, iż Przedsiębiorca może posiłkować się kopią świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę paliwa. Niemniej jednak nie sposób nie zauważyć, iż Przedsiębiorca może we własnym zakresie badać zakupiony węgiel i nie musi posiłkować się kopią świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę. O ile badanie każdej dostarczonej partii paliwa stałego może napotkać na trudności natury logistycznej, a zarazem stanowić dla Przedsiębiorcy nadmierne obciążenie finansowe, o tyle wskazanie w świadectwie jakości parametrów wynikających z rozporządzenia, nie stanowi ani wyzwania logistycznego, ani obciążenia finansowego. Jeżeli jednak Przedsiębiorca decyduje się ze względów rynkowych, tj. aby zachęcić nabywców do zakupu danego sortymentu, na deklarowanie w świadectwie jakości parametrów korzystniejszych niżli minimalne wymogi wynikające z rozporządzenia, musi liczyć się z ewentualną odpowiedzialnością, gdy badania laboratoryjne wykażą niezgodność poszczególnych parametrów z ich wartościami deklarowanymi w świadectwie.

W kontekście powyższego, wypada odnieść się do twierdzeń Strony dotyczących posłużenia się danymi przekazanymi przez dostawcę (...) oraz niezrozumienia skomplikowanych przepisów prawa, regulujących materię wystawiania świadectw jakości, niezależnie od faktu, iż zarówno posługiwanie się certyfikatami od dostawców, jak i niezajomość prawa, nie zwalniają Przedsiębiorcy od odpowiedzialności. Odnosząc się do pierwszego ze stwierdzeń, należy zauważyć, iż nie znajduje ono potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. W wystawionym przez dostawcę certyfikacie CJ/64/Karlik, dla parametru zawartość wilgoci całkowitej wskazano 10,6%, zaś Strona w wystawionym przez siebie świadectwie jakości wskazała 0,6%. Analogicznie należy potraktować drugie ze stwierdzeń. Strona w wystawionym przez siebie świadectwie jakości w pkt 5 wskazała podstawę systemu certyfikacji – (...), jednak w pkt 7 świadectwa, zadeklarowała wartości tylko dwóch parametrów określonych w certyfikacie i fakturze od dostawcy tj. zawartości popiołu i wartości opałowej. Wartości dla pozostałych parametrów dostawca nie podaje. Strona zadeklarowała je sama. Na marginesie wypada dodać, iż kwestia błędów wykazanych w świadectwach jakości (co udokumentowano w protokole kontroli) nie dotyczy świadectwa nr 49/K/20 z 17 lutego 2020 r. i nie jest przedmiotem niniejszego postępowania.

Odnosząc się do zarzutu obciążenia Strony niewspółmiernie wysoką karą pieniężną, organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie

na stronę kary w wysokości 11 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 11 000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem. Wypada także dodać, iż treść przepisu art. 35c ust. 5 wskazuje jednoznacznie, iż pod uwagę brana jest wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego, nie zaś wprowadzonego jak twierdzi Strona. Zważywszy na wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego podaną przez Stronę i wysokość kary tj. 11 000 zł, zarzut jej niewspółmierności należy uznać za niezasadny.

Podkreślenia wymaga, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, odpowiedzialność ma charakter obiektywny i jest oparta na zasadzie ryzyka nie zaś winy Przedsiębiorcy. Dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma zatem znaczenia, czy Strona wiedziała, że faktyczne parametry paliwa stałego są niezgodne ze świadectwem jakości, ani czy niezgodność ta miała charakter znaczny, czy też nie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7, art. 77, art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak

i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Jak już podniesiono powyżej dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 17 lutego 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego, a także przekazana przez Stronę informacja o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy niewątpliwie wynika, że wartości parametrów jakościowych paliwa stałego są niezgodne z wartościami deklarowanymi w wystawionym przez Przedsiębiorcę świadectwie jakości. Powyższego dowodzą wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez niezależne akredytowane laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, które zostały udokumentowane sprawozdaniami z badań nr FM/48/22/2020 z 26 lutego 2020 r. oraz nr FM/48/22A/2020 z 9 marca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że pobranie przeznaczonych do badań próbek, zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891), a badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893, z późn. zm.). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2. Analiza treści sprawozdań z badań nr FM/48/22/2020 z 26 lutego 2020 r. oraz nr FM/48/22A/2020 z 9 marca 2020 r. wykazała, że niezależne akredytowane laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie dokonując oceny spełniania przez badany węgiel kamienny wymagań jakościowych zarówno w odniesieniu do wartości wskazanych w tabeli nr 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), jak i świadectwa jakości paliw stałych nr 49/K/20 z 17

lutego 2020 r. wystawionego przez Stronę, uwzględniło dopuszczalne odchylenia, o których mowa w § 2 ww. rozporządzenia Ministra Energii. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że badania przeprowadzone przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie są wiarygodne. Wypada dodać, że zaskarżona decyzja I instancji, zawiera wszystkie wymagane elementy, w tym obszerne uzasadnienie faktyczne i prawne.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady skodyfikowane w art. 7, art. 77, art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego zostały w pełni zrealizowane w rozpatrywanej sprawie.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
 - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/